

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 879

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 septembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 434 din 13 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	1-3	1.092.	— Hotărâre pentru aprobarea Înțelegerii dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Federal de Interne din Republica Federală Germania privind detașarea a doi experți germani la Ministerul Administrației și Internelor din România, semnată la Berlin la 11 iulie 2005 și la București la 19 iulie 2005	7
Decizia nr. 447 din 15 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție	4-6		Înțelegere între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Federal de Interne din Republica Federală Germania privind detașarea a doi experți germani la Ministerul Administrației și Internelor din România	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 434

din 13 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Emil Goia în Dosarul nr. 110/2005 al Judecătoriei Hațeg.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 110/2005, **Judecătoria Hațeg a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**, excepție ridicată de Emil Goia într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1).

Autorul excepției arată că, în cazul autotractorelor cu axa simplă motoare și a semiremorcilor specializate basculante, depășirea limitelor masice atrage „descărcarea până la încadrarea în limita de greutate admisibilă și plata autorizației speciale de transport pentru traseul parcurs până la locul controlului”, în timp ce depășirea limitei de greutate în cazul oricărui alt vehicul duce la obligația plății „autorizației speciale de transport, fără a se putea opta pentru revenirea la greutatea normală”. În consecință, în opinia autorului excepției, „rezultă clar că cetățenii în situații identice sunt tratați în mod diferit și discriminatoriu de lege”.

Se mai arată că, prin obligarea obținerii autorizației speciale de transport, „între cetățean și emitent se nasc niște raporturi juridice de drept privat prin care, în schimbul sumei pătite, cetățeanul va putea să meargă pe drumuri cu o greutate mai mare decât cea admisă”. Așadar, „cetățeanul este obligat și dacă vrea și dacă nu vrea să intre în raporturi contractuale și să plătească autorizația specială, aducându-se, astfel, atingere proprietății sale”.

Totodată se consideră că, „dacă plata autorizației pentru distanța deja parcursă este [...] normală, deoarece pe această distanță cetățeanul deja a circulat cu greutatea depășită, obligarea la plata autorizației și pentru restul de distanță, în condițiile în care pentru [această distanță] cetățeanul ar putea să facă astfel încât să nu mai circule cu greutatea depășită, este o atingere adusă proprietății”. În consecință, autorul excepției apreciază că autorizația specială de transport „va trebui plătită doar dacă cetățeanul înțelege să circule în aceleași condiții de depășire a greutății”.

Judecătoria Hațeg nu și-a formulat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, încalcând, astfel, dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii Guvernul arată că „textul legii nu face nici o distincție cu privire la

tipul vehiculului condus pe drumurile publice, cu depășirea masei totale admise, a masei maxime admise pe osie sau a dimensiunilor maxime admise de gabarit și nici cu privire la calitatea cetățeanului care a săvârșit contravenția [...], atât dispoziția, cât și sancțiunea legii” aplicându-se în mod nediscriminatoriu.

Totodată se mai susține că „obligarea la plata contravalorii autorizației speciale de transport, odată cu plata amenzii, intervine pentru a asigura desfășurarea transportului în cadrul fixat de lege”, ceea ce este și în interesul general al societății.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât textul legal criticat „se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare”. Totodată se arată că nici prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate, întrucât conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, modificate și completate succesiv prin Ordonanța Guvernului nr. 79/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 413/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 9 iulie 2002, precum și prin Ordonanța Guvernului nr. 21/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 31 ianuarie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 9 mai 2005. În consecință, în prezent, dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 60 alin. (2): „*Pentru încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1), precum și a restricțiilor de circulație instituite potrivit art. 44 alin. (2) contravenientul va plăti, pe lângă amenda contravențională, și contravaloarea autorizației speciale de transport. În aceste situații agentul constatator înscrie în procesul-verbal de constatare a contravenției obligația de plată a autorizației speciale de transport, calculată și eliberată potrivit prevederilor legale. Procesul-verbal devine titlu executoriu fără*

investire sau altă formalitate și cu privire la obligația de plată a autorizației speciale de transport.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*;

— Art. 44 alin. (1): *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.“*

În esență, autorul excepției de neconstituționalitate susține că impunerea în sarcina transportatorilor care sunt depistați că efectuează transporturi cu vehicule a căror masă totală maximă admisă, masă maximă admisă pe osie și/sau ale căror dimensiuni maxime admise de gabarit depășesc limitele prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, pe lângă amenda contravențională, și a obligației obținerii autorizației speciale de transport până la locul de destinație a transportului, contravine textelor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și la garantarea dreptului de proprietate.

Curtea observă că, prin Decizia nr. 10 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 28 februarie 2005, a statuat, de principiu, într-un alt context normativ, că instituirea condițiilor de transport este „un atribut exclusiv al legiuitorului, care a reglementat regimul de circulație pe drumurile publice astfel încât desfășurarea traficului să aibă loc în deplină siguranță“. De asemenea, prin Decizia nr. 11 din 20 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 2 februarie 2004, Curtea a stabilit că stabilirea unor contravenții în sarcina participanților la trafic pe drumurile publice „are ca scop prevenirea consecințelor negative în cazul încălcării reglementărilor privind regimul drumurilor“.

Curtea constată că prevederile legale criticate nu sunt de natură a încălca principiul constituțional al egalității în drepturi, având în vedere că acestea se aplică tuturor transportatorilor care încalcă prevederile art. 41 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, fără excepții și fără discriminări. Susținerea autorului excepției în sensul că există o diferențiere de tratament juridic între autotractoarele cu axa simplă motoare și

semiremorcile specializate basculante, respectiv celelalte vehicule, este neîntemeiată. Această diferențiere este făcută de legiuitor, care este liber să aprecieze, ținând cont de specificul vehiculelor în cauză. Potrivit jurisprudenței Curții, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru situații de fapt diferite se poate stabili un tratament juridic diferit, când acesta este justificat în mod obiectiv și rațional.

Referitor la susținerea autorului excepției în sensul că prevederile legale criticate încalcă textul constituțional al art. 44 alin. (1), Curtea observă că în Decizia din 2 decembrie 1985 a Comisiei Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în cauza *Svenska Management Gruppen AB împotriva Suediei*, cu privire la dreptul statelor de a percepe impozite sau alte contribuții, s-a stabilit că natura taxelor și a altor contribuții nu trebuie să fie discriminatorie, iar statele au o largă marjă de apreciere în stabilirea și colectarea lor. Totodată Comisia a stabilit că statele trebuie „să realizeze un «echilibru just» între cerințele interesului general al comunității și cele ale protecției drepturilor fundamentale ale cetățenilor, precum și un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele folosite“. În consecință, obligarea unei persoane la plata unei taxe nu este contrară dreptului la respectarea bunurilor sale, decât dacă aceasta constituie pentru persoana respectivă „o sarcină excesivă sau îi înrăutățește în mod radical situația financiară“.

În cauza dedusă judecării Curtea reține că obligarea contravenientului, pe lângă amenda contravențională, și la plata contravalorii autorizației speciale de transport nu este excesivă, având în vedere rațiunea instituirii acestei obligații, și anume desfășurarea traficului rutier în deplină siguranță. Totodată Curtea constată că este la aprecierea exclusivă a legiuitorului de a stabili dacă această autorizație se eliberează de la punctul de plecare până la locul de destinație a transportului sau de la locul depistării transportatorului, care, neavând o astfel de autorizație, efectuează transporturi cu vehicule a căror masă totală maximă admisă, masă maximă admisă pe osie și/sau ale căror dimensiuni maxime admise de gabarit depășesc limitele prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 până la locul de destinație a transportului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Emil Goia în Dosarul nr. 110/2005 al Judecătorei Hațeg.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 15 septembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Toma — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004, aprobată și modificată prin Legea nr. 601/2004, devenit art. 28 alin. (5), excepție ridicată de Ivașcu Sabin, Bărbăntan Lucia, Popescu Norel, Nicolae Mirela, Crivineanu Grigore, Dumitrașcu Sever, Micu Pătru, Mihai Fulga, Curelea Ion, Stoenescu Cristina, Nișulescu Dorina, Pavelescu Cornel, Orfescu Aristică, Negreanu Victoria, Țamblac Ionela, Ghenciu Mariana, Iordache Mariana, Sfîntescu Liliana, Păun Sanda, Tudor Eugenia, Ghenciu Petria, Băluță Clara Daniela, Chiș Titi, Burtea Cristina, Geamănă Alexandru, Bărbulescu Adi, Bejinaru Florica, Popa Statie, Radoslav Narcisa, Dragomir Liliana, Radu Gheorghe, Novăcescu Virginia, Pavelescu Anica, Stancu Marian, Acsinte Mihai, Arbănași Petrică și Popescu Cerasela în Dosarul nr. 1.525/2005 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele Curții Constituționale dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 506D/2005, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată în fața Tribunalului Mehedinți — Secția civilă de Băran Lona, Birău Monica și Grecescu Cristian în Dosarul nr. 1.237/2005.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele Curții Constituționale dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 553D/2005, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată în fața Tribunalului Cluj — Secția litigii de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ de Andrieș Dorel, Ban Tiberiu, Meteș Dorel, Lukacs Emil și Pop Marius Liviu în Dosarul nr. 2.556/2005.

La apelul nominal răspunde Ministerul Apărării Naționale, prin consilier Manea Romelia. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Reprezentantul Ministerului Apărării Naționale nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 506D/2005 și nr. 553D/2005 la Dosarul nr. 473D/2005, care este primul înregistrat.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Apărării Naționale pune concluzii pentru respingerea excepției. Apreciază în acest sens că dispozițiile de lege criticate nu încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât acestea se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică. De asemenea, arată că autorii excepției solicită completarea sau modificarea legii, atribuție ce nu intră în competența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă. În acest sens arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional nu poate completa sau modifica o prevedere legală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 aprilie 2005, pronunțate de **Tribunalul Mehedinți — Secția civilă** în dosarele nr. 1.525/2005 și nr. 1.237/2005, și prin Încheierea din 30 mai 2005, pronunțată de **Tribunalul Cluj — Secția litigii de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ** în Dosarul nr. 2.556/2005, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004, aprobată și modificată prin Legea nr. 601/2004, devenit art. 28 alin. (5)**, excepție ridicată de Ivașcu Sabin, Bărbăntan Lucia, Popescu Norel, Nicolae Mirela, Crivineanu Grigore, Dumitrașcu Sever, Micu Pătru, Mihai Fulga, Curelea Ion, Stoenescu Cristina, Nișulescu Dorina, Pavelescu Cornel, Orfescu Aristică, Negreanu Victoria, Țamblac Ionela, Ghenciu Mariana, Iordache Mariana, Sfîntescu Liliana, Păun Sanda, Tudor Eugenia, Ghenciu Petria, Băluță Clara Daniela, Chiș Titi, Burtea Cristina, Geamănă Alexandru, Bărbulescu Adi, Bejinaru

Florica, Popa Statie, Radoslav Narcisa, Dragomir Liliana, Radu Gheorghe, Novăcescu Virginia, Pavelescu Anica, Stancu Marian, Acsinte Mihai, Arbănași Petrică, Popescu Cerasela, Băran Lona, Birău Monica, Grecescu Cristian, Andrieș Dorel, Ban Tiberiu, Meteș Dorel, Lukacs Emil și Pop Marius Liviu în cauze ce au ca obiect pretenții pentru drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate, prevăzând acordarea sporului de 30% la indemnizația lunară numai anumitor magistrați, care participă la soluționarea cauzelor ce au ca obiect infracțiuni de corupție, au caracter discriminatoriu și încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. În realitate, toți judecătorii și procurorii desfășoară o activitate la fel de complexă, repartizarea spre soluționare a unor cauze privind fapte de corupție este cu totul aleatorie, fără a avea la bază o pregătire ori o specializare anume. Faptul că repartizarea spre soluționare a cauzelor se face de conducerea instanțelor, determină ca și acordarea sporului la indemnizație să depindă de voința acestora, ceea ce aduce atingere principiului independenței judecătorilor consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituție.

Tribunalul Mehedintzi – Secția civilă apreciază că excepția ridicată este întemeiată, deoarece acordarea unor drepturi salariale numai anumitor judecători provoacă serioase inechități cu caracter discriminatoriu și lezează principiul independenței judecătorilor.

Tribunalul Cluj – Secția litigiilor de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ consideră că dispozițiile art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 încalcă prevederile constituționale privind egalitatea în drepturi, întrucât soluționarea cauzelor de corupție nu presupune o specializare anume față de alte categorii de cauze.

Apreciază că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție, întrucât salarizarea judecătorului depinde de președintele instanței, ceea ce presupune un posibil control asupra activității și deciziilor acestuia din partea administrației instanței.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că dispozițiile art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 reprezintă o transpunere în dreptul intern a unor prevederi internaționale privind prevenirea și combaterea corupției, pe care România este obligată să le respecte, ca parte semnatară a convențiilor.

Arată că prevederile de lege criticate nu instituie nici privilegii și nici discriminări, ele aplicându-se în mod egal unei categorii de persoane care se află într-o situație

identică, adică tuturor persoanelor specializate în lupta împotriva corupției, ce funcționează în cadrul sistemului judiciar.

Arată că Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești a fost modificat și completat prin Hotărârea nr. 71/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește repartizarea cauzelor. În consecință, fiind înlăturat din lege sistemul repartizării subiective a cauzelor pe complete, inclusiv pe complete specializate, de către președintele instanței, rămâne fără obiect susținerea autorilor excepției privind atingerea adusă independenței judecătorilor.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și nu au caracter discriminatoriu, întrucât tratamentul juridic diferențiat nu este prevăzut pentru situații egale, ci pentru situații juridice diferite. Consideră că prevederile art. 124 alin. (3) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, cu excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004 privind creșterea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, precum și intensificarea măsurilor de prevenire și combatere a corupției, ordonanță aprobată și modificată prin Legea nr. 601/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.227 din 20 decembrie 2004. Textul art. 28 alin. (4) a fost modificat și renumerotat după cum urmează:

— Art. 28 alin. (5): „*Personalul prevăzut la alin. (1), judecătorii care compun completele de judecată specializate în infracțiunile de corupție — potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare —, procurorii care participă la judecarea acestor cauze, președintele, vicepreședintele, președinții de secții și judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, adjuncții săi și procurorii din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție beneficiază de un spor de 40% la indemnizația de încadrare brută lunară. Personalul din*

Parchetul Național Anticorupție prevăzut la alin. (2) și (3) beneficiază de un spor de 30% pentru activitatea specializată de combatere a infracțiunilor de corupție pe care o desfășoară.“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și art. 124 alin. (3) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 124 alin. (3): „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este inadmisibilă și, în consecință, urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 prevede acordarea unui spor la indemnizația brută lunară, printre alții, judecătorilor care compun completele de judecată specializate în infracțiunile de corupție și procurorilor care participă la judecarea acestor cauze.

Printre măsurile de protecție socială de care beneficiază salariații, art. 41 alin. (2) din Constituție prevede „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*“. În afară de această obligație constituțională, este dreptul legiuitorului să reglementeze criteriile de determinare a cuantumului indemnizațiilor sau al salariilor personalului retribuit de la bugetul de stat, precum și a sporurilor sau adaosurilor la indemnizațiile și salariile de bază. Astfel, numai legiuitorul poate aprecia și

stabili dacă și ce anume sporuri sau adaosuri acordă anumitor categorii de salariați, cu singura condiție ca de sporurile sau adaosurile prevăzute să beneficieze toți salariații care se află în situații identice sub toate aspectele funcțiilor în care sunt încadrați, ale naturii și volumului activității pe care o desfășoară, ale importanței și riscurilor muncii lor și în privința oricăror alte elemente specifice.

Prin reglementarea legală criticată, legiuitorul a acordat spor la indemnizații magistraților care participă la judecarea infracțiunilor de corupție.

Autorii excepției nu sunt nemulțumiți pentru faptul că s-au acordat sporuri la indemnizație unor categorii de magistrați, ci urmăresc modificarea ori completarea textului de lege criticat în sensul ca de sporurile respective să beneficieze deopotrivă toți magistrații. Conform prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate nici modifica și nici completa prevederea legală supusă controlului.

Curtea constată că realizarea scopului urmărit de autorii excepției de neconstituționalitate, acela de a se extinde acordarea sporului la indemnizația brută lunară, prevăzută de dispoziția legală criticată, în beneficiul tuturor magistraților, presupune modificarea ori completarea legislației, ceea ce intră în competența exclusivă a autorității legiuitoare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, excepție ridicată în fața Tribunalului Mehedinți — Secția civilă de Ivașcu Sabin, Bărbăntan Lucia, Popescu Norel, Nicolae Mirela, Crivineanu Grigore, Dumitrașcu Sever, Micu Pătru, Mihai Fulga, Curelea Ion, Stoenescu Cristina, Nișulescu Dorina, Pavelescu Cornel, Orfescu Aristică, Negreanu Victoria, Țamblac Ionela, Ghenciu Mariana, Iordache Mariana, Sfințescu Liliana, Păun Sanda, Tudor Eugenia, Ghenciu Petria, Băluță Clara Daniela, Chiș Titi, Burtea Cristina, Geamănă Alexandru, Bărbulescu Adi, Bejinaru Florica, Popa Statie, Radoslav Narcisa, Dragomir Liliana, Radu Gheorghe, Novăcescu Virginia, Pavelescu Anica, Stancu Marian, Acsinte Mihai, Arbănași Petrică și Popescu Cerasela în Dosarul nr. 1.525/2005 și de Băran Lona, Birău Monica și Grecescu Cristian în Dosarul nr. 1.237/2005, precum și în fața Tribunalului Cluj — Secția litigii de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ de Andrieș Dorel, Ban Tiberiu, Meteș Dorel, Lukacs Emil și Pop Marius Liviu în Dosarul nr. 2.556/2005.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Înțelegerii dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Federal de Interne din Republica Federală Germania privind detașarea a doi experți germani la Ministerul Administrației și Internelor din România, semnată la Berlin la 11 iulie 2005 și la București la 19 iulie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Înțelegerea dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Federal de Interne din Republica Federală Germania privind detașarea a doi experți germani la Ministerul Administrației și Internelor din România, semnată la Berlin la 11 iulie 2005 și la București la 19 iulie 2005.

Art. 2. — Ministerul Administrației și Internelor este autorizat să asigure în fiecare lună, pentru domnul Walter Sperner, din bugetul propriu, cheltuielile reprezentând contravaloarea unui bilet de avion dus-întors pentru transportul internațional în interes propriu, conform contractului încheiat de acesta, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 15 septembrie 2005.

Nr. 1.092.

ÎNȚELEGERE

între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Federal de Interne din Republica Federală Germania privind detașarea a doi experți germani la Ministerul Administrației și Internelor din România

Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Federal de Interne din Republica Federală Germania, denumite în continuare *partea română*, respectiv *partea germană*, sau, după caz, *părțile*, acționând în temeiul prevederilor art. 11 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania cu privire la cooperarea în domeniul combaterii crimei organizate, precum și a terorismului și a altor fapte penale de o gravitate deosebită, semnat la București la 15 octombrie 1996, denumit în continuare *Acordul*, pentru aplicarea prevederilor art. 6 alin. (2) și ținând cont de dispozițiile art. 7 și 12 din Acord,

hotărâte să contribuie la dezvoltarea relațiilor bilaterale dintre statele lor în domeniul afacerilor interne, îndeosebi în privința întăririi controlului și supravegherii frontierei de stat, combaterii criminalității organizate și a altor forme de criminalitate,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Partea germană va asigura detașarea a doi lucrători germani, care vor fi puși la dispoziție părții române, pentru a acționa unul în calitate de consilier al ministrului administrației și internelor în probleme de securitate

internă și combaterea criminalității, iar celălalt în calitate de coordonator al unui program pentru îmbunătățirea controlului și supravegherii la frontiera de stat a României.

ARTICOLUL 2

Partea germană desemnează, în calitate de consilier al ministrului administrației și internelor, pe domnul Gernot Heinrich Mager, fost lucrător al Poliției Federale Criminale, iar pentru coordonarea programului menționat la art. 1, pe domnul Walter Sperner, inspector al Poliției Federale de Frontieră (r).

ARTICOLUL 3

Detaliile privind perioada și modul în care experții germani își vor desfășura activitatea în România, raporturile acestora cu partea română, drepturile și obligațiile care revin acestora și părții române vor fi reglementate printr-un contract încheiat cu fiecare lucrător german și cu reprezentantul autorizat al părții române, pe o perioadă determinată de timp, cu posibilitate de prelungire, cu acordul scris al ambelor părți semnatare.

ARTICOLUL 4

Părțile se angajează să urmărească și să asigure aplicarea în cele mai bune condiții a acestei înțelegeri pe

Pentru Ministerul Administrației și Internelor din România,
Mircea Alexandru,
secretar de stat

durata care va fi necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Acordului.

ARTICOLUL 5

(1) Prezenta înțelegere se încheie pe o perioadă nedeterminată, intră în vigoare la data primirii de către partea germană a notificării prin care partea română anunță încheierea procedurii legale interne, necesară pentru intrarea sa în vigoare, și își încetează valabilitatea în termen de 30 de zile de la data notificării intenției oricăreia dintre părți de a o denunța.

(2) Prezenta înțelegere poate fi modificată oricând, de comun acord, la inițiativa oricăreia dintre părți, modificările urmând să producă efecte potrivit prevederilor alin. (1).

Semnată la Berlin la 11 iulie 2005 și la București la 19 iulie 2005, în câte două exemplare originale, fiecare exemplar în limbile română și germană, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Ministerul Federal de Interne
din Republica Federală Germania,
Lutz Diwell,
secretar de stat

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 048645